

MALI LIS

TEDNIK ZA NOVICE IN POUK.

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste

Casella Centro 37

ali pa: via Gepua 17/III.

Izdaja: konsorcijska Malega lista

Slovenska knjiga
(Dr. Puntar)
Liana - Jugoslavija

Male novice

Mali koledarček.

Sobota, 24. nov.: Janez od Križa.
Nedelja, 25. nov.: Katarina. Ponde-
ljek, 26. nov.: Konrad. Torek, 27.
nov.: Virgilij. Sreda, 28. nov.: Eber-
hard. Četrtek, 29. nov.: Saturnin.
Petek, 30. nov.: Andrej. Sobota, 1.
decembra: Eligij. Nedelja, 2. dec.:
prva adventna.

O priliki sejma sv. Andreja

v Gorici se bo v mestni dvorani na
korzu vršila razstava najboljših be-
neških slikarjev in kiparjev. Raz-
stava bo trajala od 2. do 17. decem-
bra.

Tolovaji v Galiciji.

50 tolovajev je napadlo vlak sredi
proge. Na tračnice so postavili tra-
move. Vlakovodja je ustavil, nakar
so roparji preiskali potnike, katerim
so vzeli blaga in denarja v vredno-
sti 70 milijard poljskih mark.

Iz Rima proti Napolju

je vozil vlak. Kar se mu je zdela pot
dolgočasna in je brez dogovora s
strojevodjo stopil s tračnic. Petnajst
ranjenih.

Strašen zgled.

Nemški listi brez razlike poročajo
o dogodku, ki ga ne smemo prezreti.
V Feldkirchu pri Gradcu je bil mi-
noli teden neki mož obsojen, da je
mustrupil svojo ženo. Dolgo se je bra-
nil in tajil in končno je prisegel:
«Vsemogočni Bog naj me takoj ka-
nuje, ako sem kriv». Komaj je te
besede izgovoril, se je zgrudil in je
izdihnil. Zdravnik, ki je bil pozvan
na pomoč, je ugotovil smrt.

Dim v zrak.

Kadilci, ali veste, koliko ste lani
dali za tobak v vsej državi? 2428
milijonov lir. Koliko je to? Ako bi to
svoto razdelili med Slovence v Italiji,
bi dobila vsaka naša družina popre-
čno 25 tisoč lir. Država je imela
dobička pri tem za 905 milijonov lir.
Tobačne tovarne, v katerih dela
skupno 27 tisoč delavcev, so izdelale
28 milijonov kilov tobaka.

Kaj bo z Reko?

Na Sušaku se govori, da je Jugo-
slavija pripravljena priznati Italiji
oblast nad Reko, ako ji Italija od-
stopi otoka Cres, Lošinj ter vzhodno
Istro od Kastva do Učke.

Obljubkasta obljuba.

Obljubkasti Obljube je obljubka-
ste obljubil fašizmu ljubezen in je
obljubil, da bo ga bo do smrti ljubil
in v znak držanja obljube je bandlja
poljubil.

Kje so zakladil

V Trstu pri starem sv. Antonu
popravljajo in preslikujejo cerkev.
Mlad umetnik, ki slika glavno sliko
pred velikim oltarjem, je šel nekega
dne s cerkovnikom v podstrešje, kjer
leži stara ropotija. Kaj se mu vsta-
vi oko na neki sliki Matere božje?
Stara, črna od dima sveč, obrazi ne-
jasni — a vendar vzklikne umetnik:
mojstersko delo! Sliko so sčistili,
prišel je še drugi umetnik v slikar-
stvu in bajb je to originalna slika
pred skoraj 400 leti živečega zname-
nitega slikarja Coreggio. Cenijo jo
na celih 50.000 lir. Se razume, da so
jo nesli takoj na varno in čakajo,
kdaj pride kdo ponjo. Škoda, da ne
smejo Amerikanci vzeti s seboj ta-
kih umetnin, ker oni bi plačali z
žakljem dolarjev.

Istrsko ljudstvo v strahu in trepetu
Razbojniki pri Žminju.

Ni tedna, da bi se v Istri ne prigodilo
kakšno razbojniško dejanje. Evo naj-
novejše poročilo.

NA POTI PROTI DOMU.

V soboto ob štirih popoldne se je
vračal posestnik Franc Sisković iz Sv.
Vincenta domu proti Žminju. Da bi pot
okrajšal, si zbere bližnjico po polju. Ni
hodil še pol ure, kar skočita iz grma
dve osebi in naperita puški proti Sisko-
viću. Roparja zavpijeta «Stoj!» in med-
tem ko je prvi držal naperjeno puško

na Siskovićeve prsi, ga je drugi
preiskoval. V notranjem žepu v jopiču
je ropar našel listino, iz katere je po-
bral 3370 lir.

SIŠKOVIČ SE BRANI.

Posestniku je trenutno zavrela kri in
se je skušal rešiti. Da bi nikdar tega
ne storil! Razbojnika sta ga pretepla, da
se je revež zgrudil. Ko se mu je povr-
nila zavest, je vstal ter hitel proti
Žminju, kjer je naznanil dogodek
orožnikom.

Naše železnice.

Železniški veliki komisar posla-
nec Torre je poročal o stanju dr-
žavnih železnic. Dejal je, da je naša
železnica že nekaj let pasivna. Torre
je odpustil doslej 16.097 železniških
uslužbencev.

Ne sanjajte preveč!

21 letna Katrica Struja, služkinja v
Puli, je imela v noči od pondeljka na
torek strašne sanje. Pes se ji je bli-
žal in jo hotel ugrizniti. Katrica se
je v snu umikala, dokler ni s poste-
lje padla na pod, pri čemer je butni-
la v oster vogel ponočne omarice in
si oko precej poškodovala.

Neki ameriški pisatelj

je napisal: «Na Jadranskem morju
ni prostora za dva gospodarja. Kdor
ima vzhodno obal, gospodari čez vse
morje. To dejstvo dokazuje zgodovi-
nina. Rimljani in Benečani so posta-
li gospodarji adrijskega morja,
ko so se polastili vzhodne obali.»

Davek na doktorje!

Vlada je izdala odlok, ki uva-
ja letno pristojbino 20 lir za vse osebe,
ki imajo doktorski naslov. Ti pre-
sneti Mussolin, kaj vse se izmisliš!
Vsak doktor bo plačal 20 lir, koliko
pa Doktorič? Anti polovico ali pa še
manj!

Danes tukaj, jutri tam.

Pred nami leži imenik članov po-
litičnega društva «Edinost» v Trstu
zadnjih pred- in povojnih let; leži
pa pred nami tudi imenik slovenskih
fašistov tržaške pokrajine. In kaj
vidimo? Nad polovico zaupnikov
tržaškega pol. društva je prešla v fa-
šistovski tabor. Nekateri prestop-
valci so imeli hude notranje borbe,
preden so se odločili do tega kora-
ka. — Gospod Mahorčič je dolgo ko-
lebal med Wilfanom in Mussolini-
jem, slednjič se je odločil za Musso-
linija; ravnotako gospod župni upra-
vitelj don Giovanni Stolfi. Pri nas
pravijo nekateri, da živimo žalost-
nih razmerah, drugi pa pravijo:
fajn družtvice je to!

Mi pa mislimo, da je zadnji čas, da
se društvo temeljito reformira, zla-
sti pri odboru. Malo časa je tega, ko
se je vršila seja zaupnikov. Neki
zaupnik je dejal: Vraga bom hodil k
takim sejam zaupnikov, o katerih
ne vem, ali so še pri nas ali ne, ali
hodijo s srcem k seji, ali pa samo z
ušesom, da potem «poročajo». — In
je mnogo na tem. Mislite si gostilni-
čarja, trgovca, ki hodi na zaupne se-
stanke! Ako se izve, je v nevarnosti
za licenco. Gre za življenje družin.

Jezikoslovci

študirajo besedo moderne priimke.
Ali se piše Peternel ali peternel ali
peternul ali Peternull.

Dva prefekta.

Na nekem sestanku je govornik o-
pisal tržaškega in videmskega pre-
fekta. Dejal je: «Kom. Crispo-Mon-
cada je mož, star, trezen, previden,
preudaren lisjak. Pisenti je deček
nepremišljen, naiven. Prvi je star
uradnik, ki ga je življenje izučilo,
drugi je odvetnik, ki sam ne ve, ka-
ko je kar čez noč postal državni u-
radnik.» Precej dobro zadeto.

Uradniške plače.

Vlada je razdelila vse državne
uradnike v 13 razredov. V prvem
razredu so generali in podobni, ki
dobivajo letno plačo 46 tisoč lir. Ti
ne bodo lačni. Vseučilišni profesorji
bodo v 4. in 5. razredu; plača zna-
ša 21 do 30 tisoč lir. Oberst je
v 6. razredu in ima plačo 18 do 20
tisoč lir. Major je v 8. razredu s pla-
čo 13.700 do 16.000 L. Uradniki 12.
razreda dobivajo 6000 do 7400 L letne
plače, uradniki 13. razreda pa 4500
do 5900 L na leto.

Boben poje rum-pum-pum!

V naši državi je šlo na dražbo v
majniku 474 trgovin, v juniju 475, v
juliju 515, v avgustu 450, v septem-
bru 441. V prvih 9 mesecih leta 1921.
je šlo na dražbo 1170 trgovin, 1922.
leta 2569, letos pa 3994 trgovin.

Vabilo na veselico.

Dekliška Marijina družba v Roja-
nu priredi to nedeljo 25. nov. ob pe-
ti uri popoldne po službi božji veseli-
co s sporedom: 1. Marijin otrok, nov
igrokaz v treh dejanjih, 2. Naši otro-
ci, prizor malih deklic, 3. Štiri želje,
veseloigra v dveh dejanjih. Udele-
ženci so naprošeni, da kaj prispe-
vajo v prid Mar. družbe. Ker gre pri-
reditve v dobrodelen namen, toplo
priporočamo mnogoštevilno ude-
ležbo.

Lenin

je star 53 let. Rojen je bil v Simbir-
skem ob Volgi kot sin malega pose-
stnika. Družina nosi ime «Uljanov». Vsi
člani družine so nekam divji in
zagrizeni. Lenin je gonilna sila re-
volucije. On je ustvaril rdečo arma-
do; on je naročil rdeči teror, on ga
je kasneje omejil. Lenin je nekoč
dejal: «Svetovna revolucija se ne da
narediti brez obljub.»

Tržaška industrija.

Vsekakor je prva tržaška čevljarni-
ca Forcessin v ulici Caprin 5. Kon-
kurira z vsemi drugimi toliko v ka-
kovosti kolikor v ceni. Obiščite jo!

Pohod v Rim.

Glavno vodstvo fašistovske stran-
ke je te dni plačalo ravnateljstvu
železnic 200.238 lir kot odškodnino
za voznino za vse fašiste, ki so se pe-
ljali v Rim na slavnosti.

MIHEC: Kakšno ime bi Jakec ti imel,
če tisti zakoni veljavni bi ostali?

JAKEC: Jaz bil bi Jakomo in ti Mišel.
Se vrabic s strehe bi se nam režali.

Enkrat za vselej!

Pred nedolгим časom nam je
mlad in sila inteligenčen kmetovalec
iz Povirja pisal: «Priporočam Male-
mu listu, naj nikdar ne odgovorja
prepirlim časnikom; on naj pove
svojo, naj jo potrdi, vselej resnično,
in naj pusti pse, naj lajajo.» Teh
besed se trdno držimo. Mi se ne bo-
mo prepirali s pijavkami, ki so na-
rod za milijone ogoljufali, ki so bili
od bankirjev podkupljeni, ki si zi-
dajo palače na stroške ljudstva. Za
nas so to izdajice, propalice, četudi
nosijo na jeziku besedo o narodu.
Amen.

Namesto duhovnika žandar!
Poroka v ječi.

V Omegni v sredini države se je
imela vršiti poroka 25 letnega me-
ščana z 18 letno lepoticco. Zenin ni
imel sredstev in je pri sosedu ukra-
del svoto, s katero si je kupil po-
hištvo za kuhinjo in sobo. Prišel je
dan poroke. Vse je pripravljeno: že-
nin in nevesta, gostje in struklji. V cer-
kvi že zvoni k opravi. Gostje se vrstijo
v procesijo. Kar se prikazujejo orožniki
in aretirajo ženina ter ga brez obo-
tavljanja vedejo v zapor, kjer je
priznal tatvino. Neveste to ni spleši-
lo in je zahtevala poroko. Teden
kasneje so vstopili v celico župnik,
župan ter nevesta in poroka se je
vršila. Dva «da!», dve solzi, objem in
— ločitev.

Reško vprašanje

ni le nerešeno vprašanje, ampak trn
v životu naše države. Tako je rekel
Mussolini pred senatom.

Ena lira v Nemčiji

stane danes 54 milijard mark. Ubo-
gi nemški otroci, ki se morajo tako
številke učiti, še bolj pa, ker obču-
tijo vsled groznega in obupnega stan-
ja nemške valute posledice v svojih
praznih želodcih.

Davčni urad v Vipavi

so neznani obiskovalci okradli. Razbi-
li so blagajno in vzeli denarja in vred-
notic v znesku 56.000 lir.

Rimski pasirsajn.

Iz krogov pevkega kluba v Sezani
smo prejeli tole pesmico.

1. Kdor ima s čim
gre lahko v Rim.
Kako pa je trojica sla,
Mahorka, Ciga, Stolfica?
2. So dali jim prav vse zastonj,
še pašto, rajž in ajzenpon.
Zdaj bandi z Mavhenj in tem trem
naš narod poje rekvijem.

Rekord v letanju

je dosegel Amerikanec Williams, ki
je vozil nad četrt ure z brzino 441
km na uro!

Iz Leninovega vsakdanjega življenja

Nemški kipar Altmann je stanoval nekaj dni pri Leninu, ki mu je naročil doprni kip. Altmann je opisal sedaj vtise, ki jih je imel pri Leninu. Evo par črtic.

Lenin v pisalni sobi.

Lenin vlada Rusijo iz bivše carske palače v Moskvi. Pisalna soba je čisto majhna. V njej je pisalna miza, divan z rdečim baržunom, stojalo s fotografijami, omara, nekaj stolic ter knjižnica. Od časa do časa se je oglasila kaka godba, ki zasvira podoknico Leninu. Iz sobe peljejo tri vrata: prva v dvorano tajnikov, druga v izbo s telefonsko centralo, odkoder Lenin lahko govori direktno z vsemi vladnimi zastopniki v vseh mestih širne Rusije, tretja vrata so tajna, ki jih je dal Lenin narediti, da se umakne pred morebitnim napadom.

Vse dneve, ko sem delal za kip, sem prihajal v Leninovo sobo, kadarkoli sem hotel. Navadno sem bil že ob osmih tam. Čakal sem le par minut, Lenin me je pozdravil: »Dobro dan, tovariš.« Lenin je majhne postave, obličje cika precej na rumenkasto-rjavo; nosi brado in brke. Velika kapa mu zakriva pol obraza. Pogled je živ, a otožen. Lenin govori zelo malo.

Lenin v jedilnici.

Lenin obeduje v vladni palači skupno z vsemi komisariji. Kosilo, ki je natančno opoldne, ne traja nad četrt ure. Vsak mora sam v kuhinjo po hrano ter si vzame sam kolikor hoče. Obed je ponavadi boren: ribja juha, nato silno osoljen kos klobase, malo vina in kos kruha. O praznikih dobijo še kos mesa s prikuho. Lenin skoro nič ne govori; med jelom bere ali pa celo piše. Dostikrat niti ne odgovarja na vprašanja.

Lenin in komisariji.

Lenin deli ukaze in zapovedi in ne dovoli, da bi mu komisariji kdo ve kaj ugovarjali. Na splošno je Lenin miren, kadar pa je jezen, tedaj vzkipi in rabi surove izraze.

Lenin in kipar.

Kipar piše, da je Lenin sila nervozen človek. Sicer se premaguje, kar se da, toda ene minute ne more v miru presedeti v istem položaju. Ko je kipar končal kip in ga je pokazal Leninu, ga je tale ogledoval, ni pa rekel ene besedice pohvale, ampak mu je ponudil roko z mrzlim »zbogom«.

Lenin na zborovanju.

Neki nemški socialist opisuje Lenina kot govornika. Za zgled navaja Leninov nastop v Moskvi v nekem gledališču, v katerem je bilo zbranih 6000 oseb, da bi Lenina poslušale. Takrat, tako pravi nemški pisatelj, sem šele spoznal, kako neverjetno moč ima ta mož v Rusiji in kakšen ogromen vpliv na ljudstvo. Na odru

sijajnega gledališča čaka moskovski sovjet.

Otvoritev zborovanja.

Osmo ura odbije. Kamenov vstane in stavi nekatere volivne predloge za moskovsko občino. Vse je nestrpno in se ne briga za te predloge, ampak želi videti in slišati samo Lenina. Lenina pa še ni. Kar začne dovorana vpiti »Lenin, Lenin!« Njega pa ni. Vstane Teodorev in govori o delu boljševiške vlade za zboljšanje zdravstvenih razmer v moskovski občini. Govori eno uro in Lenina ni in ni. Niti ena oseba ni odšla. Z mrzličavo radovednostjo pričakuje šestisočaglava množica samo Lenina.

Lenin pride.

Ko je Teodorev končal, se je zdelo, da se v gledališču zrak trese. Teodorev si gladi brado, vstane in reče: »Tovariš Lenin ima besedo.«

V tem hipu so se vsi komisariji na odru vzdignili in so se razvrstili v dva špalirja. 12 tisoč oči zre skozi oba špalirja v ozadje odra, odkoder se je imel skozi majhna vrata prikazati Lenin.

V trenutku skoči vse gledališče na noge, vpije, tuli, diplomati in časnikarji bulijo iz lož skozi daljnogled, godba zasvira internacionalo, Lenina pa še ni. Tri minute že ploska in tuli ta množica in ne trene očesa od vrat, odkoder ima priti Lenin.

Konečno se je prikazal Vladimir Iljič ali Lenin, ruski kmečki in delavski car. Tedaj se mi je zdelo, da je množica znorela; to ni bilo ploskanje, to ni bilo vpitje, to je bil vihar in tres in grom: tako navdušeno in divjeljubeče so vzklikali, in ploskali in bili z nogami.

Lenin govori.

Stisnil je vsem komisarijem roko, toda niti enega pogleda ni vrgel na množico. Nato je stopil pred mizo, se naslonil ob njo in se ozrl v dvorano.

Pol ruska, pol tatarska kmečka glava; popolnoma plešasta. Glava je voglata, trda. Majhne oči, iz katerih se svetli zlodjeva iskra.

Pred ogromnim čelom se ves obraz izgubi v nič. Obleden je sila priprosto; krog je rusko kmečki.

Množica še vedno ploska. Lenin pomigne z roko in — vse utihne. Čuli bi pasti iglo.

Lenin je izvrsten govornik. Govori z množico kakor da bi se razgovarjal s prijatelji v sobi. Stara Rusija ni imela govornikov in pod carji sploh niso politiki nikdar govorili narodu. Boljševiki pa zelo radi nastopajo in mogoče leži tudi v tem skrivnost njihovi uspehi.

Lenin, internacionalist, govori čisto »rusko« in se kaj rad dotika narodnih strani ruske ljudske duše. Lenin vodi množice kakor otrok igraški voziček. Taki možje vladajo svet. Brez Lenina bi velik kos zgodovine šel po drugen tiru. Brez dvoma je Lenin eden izmed največjih osebnosti v svetovni zgodovini.

Zlate besede velikega škofa.

»Oj, ljubi, lepi in pošteni slovenski jezik, s katerim sam prvič svojo ljubeznivo mamo in dobrega ateja klical, v katerem se me moja mati učila Boga spoznati, v katerem sem prvokrat svojega Stvarnika častil — tebe hočem, kakor najdražji spomin svojih staršev, hvaležno spoštovati in ohraniti; za tvojo čast in lepoto po pameti, kolikor premorem, skrbeti, v slovenskem jeziku svoje ljube brate in sestre, Slovence, najrajši učiti; želim, kakor HVALEŽEN SIN SVOJE LJUBE MATERE, da kakor je moja PRVA BESEDA slovenska bila, naj TUDI MOJA POSLEDNJA BESEDA SLOVENSKA BO.«

† škof MARTIN SLOMSEK.

Popravek.

Zadnjič smo trdili, da je Kmetijska družba v Trstu dala 3800 lir za razkolniški Gospodarski vestnik. Danes popravljamo to netočno poročilo. Dala ni namreč 3800, ampak 4000 lir. Stvar je takale. Govorili smo z dvema gospodoma, ki sta bila pri odborovi seji Kmetijske družbe.

Eden teh je takole dejal: V seji so dr Slavik in drugi poročali. Dr Slavik je dejal, da je nujno potrebno, da bi imeli Slovenci na Primorskem svoje gospodarsko glasilo. Vsi smo se s tem strinjali, ker smo vsi čutili to potrebo. Dr Slavik je govoril o popolnem sporazumu z Gorici in vsi smo se veselili gospodarskega glasila. Predlagal je, da žrtvuje naša družba za list največ 4000 L. To je bilo soglasno sprejeto. Šele po seji pa sem zvedel, da ne pomeni nameravano gospodarsko glasilo en sam list, ampak da s svojim sklepom osnujemo proti že obstoječemu Gospodarskemu listu nov Gospodarski vestnik. Zdaj mi je žal, da sem glasoval za dar 4000 L. Tako je zadeva pojasnjena.

Na ta način je torej g. dr Slavik dal žrtvovati 4000 L za nov list, ki ni potreben, ker je prvi izključno gospodarski in pišejo vanj strokovnjaki in kmetovalci vseh mišljenj brez razlike. Ali ni tedaj škoda te svote v času največje narodne reve?

Klic naših mater.

Od Sv. Jakoba smo prejeli tale dopis, ki ga priobčujemo v celoti.

»Mi matere ubogih otrok pri Sv. Jakobu se iskreno zahvaljujemo Malemu listu, da nas je opozoril, da so naši voditelji, ki so naši bratje po krvi in jeziku, zbrali tritisoč osemsto lir. Pa jih niso dali, da bi nasitili lačne, niti da bi oblekli nage, marveč zato, da so ustanovili razkolni Gospodarski vestnik. Pri nas je na stotine mož, ki so že celo leto brez službe in dobivajo le po par lir podpore. V naših družinah vlada pomanjkanje in glad in v nekaj tednih bomo v svojih stanovaljih zmrzavali. Mnogo je družin, ki niso še mesece kupile mleka, ker dobijo stari in otroci samo črno kavo, opoldne krožnik mineštre in zvečer kos kruha. Kako človekoljubno delo bi storili naši voditelji, ko bi zbrano svoto porabili za naše uboge družine! Mogoče pa bo vendarle prodrl naš klic do njihovih src in se bodo premislili. Lačni, nedolžni otroci jim bodo hvaležni in storili bodo bogoljubno delo. Šentjakobsko matere.«

Naša stranka.

Neki list je v nedeljo pisal o stranki Malega lista. Pisanje je bilo zelo nepremišljeno. Na Primorskem imamo razne časnike: Edinost, Goriško Stražo, Istro, Istarsko Riječ. Vsi ti listi so glasila političnih društev ali strank in morajo pisati, kakor jim strankini gospodarji ukažejo. Mali list pa ni glasilo nobenega društva in nobene stranke, ampak je časnik, ki poroča, kaj se godi doma in po svetu, javno in skrivaj, očitno na odru ali tajno za kulisami. Mali list je glasilo ubogega slovenskega ljudstva. V upravo Malega lista sme po pravilniku z dne 1. septembra stopiti vsak Slovenec ali Slovenka, ako plača članarino. To je edini list, ki sprejema nove ude v svoje gospodarstvo, dočim je znano, da so pri nas listi, ki imajo za sabo edinole bankirje in ne sprejmejo v svojo sredo nikogar drugega.

Zato je Mali list prost, svoboden in sme prosto kritizirati vse lumparije, ki se godijo. Mi bomo kritizirali vsako krivico, ki bi jo zagovarjal katerikoli list brez razlike. Ali se ne spominjate, kako smo krtačili »Edinost«.

ko je branila Jadransko banko za stran 32 milijonov? Ali nismo odločno branili interesov malih ljudi? Zato smo tudi prejeli na stotine zahval iz vseh slojev naroda. Kar smo bili, ostanemo: branitelji koristi našega ljudstva proti škodljivcem, pa naj bodo ti tujci ali domači bankirji.

Zgodba premetenega Tolminca.

(Tolminec okrađe orožnika, ki ga pelje v zapor. Tolminec v kletki.)

Zasebni uradnik Franc Kragelj, rodom Tolminec, je hodil po Jugoslaviji od vasi do vasi ter pripovedoval kmetom, da je vlada sekvestrirala veleposestnikom mnogo volov in krav z namenom, da jih odda revnejšim posestnikom za znižano ceno 1000 do 2000 dinarjev; on pa da je od vlade poslan, da sestavi zapisnik kmetov, ki želijo biti deležni te dobrote. Zahteval pa je Kragelj are 200 dinarjev, za katere je izdal jako skrbno napravljene pobotnice s podpisom »Ivan Blok, vladni zastopnik, Maribor, Sodna ul. 2«. Mnogi kmetje so šli na limanice in so plačali po 200 dinarjev. Minilo je par tednov in ker obljubljenih krav ni hotelo biti od nikoder, so se kmetje obrnili do oblastva. Policija je izvolala goljufa in orožniki so ga aretirali ter so ga na vlaku spremljali do Ljubljane. Spotoma je Kragelj izmaknil uro enemu orožniku, ki se je tega zavedel šele tik pred zaporom. Sodnija je obsodila Kraglja na deset mesecev ječe. Kasneje ga bodo ekspeadirali v Tolmin.

Županstvo občine Podgrad v Istri

Opozarja
poljedelce, živinorejce in trgovce
da se vrši veliki letni

Semenj sv. Andreja

V torek, dne 27. t. m.

Nadaljni mesečni semnji se vrše nato dne 8. vsakega meseca, odnosno prvi naslednji delavnik.

Podgrad, dne 19. 11. 1923.

ŽUPANSTVO.

TRDI OREHI

Oreh št. 42. Šaljiva vprašanja.
(Marica F.)

1. Koliko je dvakrat pet in dvajset?
2. Zakaj psi glodajo kosti?
3. Katerega človeka ne more noben brivec ostrici, če ima tudi dolge lase?
4. Kateri dediči prej umrjejo, preden prejmejo dedščino?
5. Kdaj prenehajo človeški dnevi?
6. Dela na eni nogi, hodi po dveh in sedi na treh. Kdo je ta?

Nagrada 8 lir.

Orehi št. 40. in 41. Evo lupine: Po-barvano lice se nič ne postara. — Le-mež svet drži. Lupine so poslali: A. Črne, Solkan; V. Rust, Šturje; I. Cuderman, Tupalke pri Kranju; J. Trkman, Podkraj; F. Praček, Ločnik; R. Bajc, Ločnik; I. Curk, Ločnik. Izžreban: F. Cuderman, Tupalke (Jugoslavija).

Priporočamo kar najtopleje vsem čitateljem naslednje domače trgovske trgovske oziroma obrtne trvdke po geslu »Svoji k svojim!«
Pemru Milan — Orehek
Valenčič Antonija — Ležote
Vatovec Marija — Misliče
Kastelic Božidar — Materija
Rupnik Jernej — Dolenje pri Jelsanah.

NAŠA POŠTA.

Materija, Preveč osebno; manjka dokazov. Velik del krivde je drugod, ne pri občinskem starišinstvu.

GOSPODARSTVO

Primorska letina 1923

Prisrčna zahvala vsem dopisnikom, ki so nam poslali poročila o letini. V naslednjih številkah nadaljujemo s poročili, zato se priporočamo od drugod za kratka obvestila o letini.

POSTOJSKA OKOLICA.

Zetev je bila srednje bogata. Krompirja, repe, korenja, pese nad navadno mero; sena srednje mere, fižola nič, pšenice malo in bolj slabe kakovosti.

BRANIŠKA DOLINA.

Letina je srednja vsled toče in suše. Vina na debelo 1 do 1.20 L. Glavni pridelek vino, poleg tega imamo največji dohodek od živinoreje.

REŠKA DOLINA.

Krompirja se je prodalo 10% več ko lani, koruze enako obe leti, fižola enako, zelja in repe 25% več, pšenice 2% več, sena 5% več. Sadja, posebno sliv, je bilo letos več ko leta 22., kupčije nikake; kuhali ne moremo, ker je previsoka carina, sploh se skoraj ne kuha. Ljudstvo nima denarja in je silno ogorčeno nad postavo, posebno pa na financno, ki sitnari vsak dan po vaseh in nadleguje.

DOL-OTLICA.

Dol-Otličani pridelamo svojega živeža za en mesec. Krompir je največji pridelek pri nas. Letos ga imamo pol manj nego lani. Žitni pridelek je letos zelo majhen. Spomladi je bil sneg, potem pa suša. Sena imamo več nego lani, otave pa nič. Zelja dosti. Repe je rodila večina po prijateljih. Eni jo imajo, drugi pa skoraj nič. Drugega pri nas ne raste, ker smo visoko nad morjem: 880 m ter se nahajamo v bližini fabrike snega in leda. Cena krompirja je 50 stot, oves po st., ječmen po 1 L. 20 st., pšenica 1 L. 20 st., seno 30 L. q., drva 5 L. kvintal. Najboljši dohodek imamo pri gozdu.

BARKA.

Pri nas na Barki se gleda pridelkov ne moremo v ničemur pohvaliti. Zakaj? V kratkem povedano: žito nam je vzela preobila mokrota, krompir pa peronospora (škropiti z modro galico); no vendar kdor je seme izmenjal, ne bode letos kupoval semena. Turšico in fižol nam je vzela suša, popolnoma. Sena bode ravno za potrebo, toda nekateri bomo še slamo kupovali. Sadje je slabše obrodilo nego lani, izvzemši češnje, ali vihar je razsajal in hruške in jabolka nad polovico nezrele otresel. Češnje nam je ukazala vlada, naj shranimo za svinje. Glavni pridelek pri nas so drva, cena pa taka, da moramo darovati drva ali pa delo.

SV. ANTON pri Kopru.

Vina 2300 hl; 25% več nego l. l. po 2.— L. Krompir 2300 q. 50% več nego l. l. po 40 L. Žito 250 q. 30% več nego l. l. po 1.— L. K. K. ruza 280 q. 50% več nego l. l. po 95 L. Fižola 50 q. Kakor lanske leto po 2.20 L. Koruzi in fižolu je škodovala suša, a fižolu tudi mušice.

Olja kaže 230 hl, 55% več nego lani.

KOPAR.

Po petih suhih letih, ko kmet, razen vina, ni imel pridelkov, je letos prvič bilo rodno leto. Vsled zadostne spomladne mokrote je bilo graha, krompirja in koruze vsaj povoljno. Zelenjave: zelja, repe, pese, malo; fižola nič. Izredno pa je obrodila trta. Objednem s količino — obilnostjo — je letos združena posebna izvrstna kakovost ali kvaliteta.

Seveda, pokušati vina ni treba po "kletah" v mestih, ampak pri kmetu v vaseh in se bolj — na samostojnih pristavah in kmetijah. Gorje pa...! Grozdje se je prodajalo po L. 60.— stot. Kaka bo cena vinu, ni možno prorokovati. Mnogo kmetov je trte začelo že sekati; novih nasadov nekateri niti ne požlahtnijo. Starega vina je še nekaj neprodanega. Ali naj pade cena na L. 150.— ali celo na L. 120.—? ! Olja bo letos v nekaterih krajih obilno. Vreme je za olje najugodnejše, torej bo kakovost najboljša. Po paradižnikih, ki jih je bilo in

jih je še, sploh ne vprašuje kupec. S čim naj se bavimo? Kmet, sej deteljo! Mogoče ne bo izgube.

KAČJA VAS.

Pri nas se je letina v nekaterih predmetih še precej dobro obnesla, kakor n. pr. krompir, ki ga je mnogo več od lani; glavnatega zelja, repe, korenja, pese, sena zadostuje, primanjkuje pa fižola, vsega žita. Cene so: krompirju 0.40 stot. za kg., zelju 0.30 stot. za kg., repi, korenju, pesi 20—25 stot. za kg., fižolu 2.20 lir za kg., seno 25—30 Lir za sto kg.

To je vse, kar Vam zamorem poročati, kajti naša občina je majhen odlomek trga Planine; zato imajo skoro vsi kmetje svoje posestvo v Jugoslaviji. Kar je ceneje tukaj, kupijo tu, ter svoje prodajo tam, ter obratno.

VELIKE ŽABLJE.

Pri nas letina deloma boljše, deloma slabša od lanske. Turšice, krompirja ko lani, fižola skoraj nič. Vzrok slabe letine je bila suša. Sena (krme) in vina je več ko lani. Krme približno od 400 do 500 q več ko lani. Vina od 800 do 1000 hl več ko lani. Vina imamo v Velikih Žabljah 2650 hl. Cena mu je do sedaj od 120 do 140 lir hl. Kupcev malo, glavni odjemalec našega vina je Trst.

PLAVJE.

Letina srednja; sena dovolj za domačo porabo; z zgodnjimi črešnjami smo bili zadovoljni; zgodnjega krompirja je bilo letos več ko lani, a lir smo dobili pa, manj, ker srednja cena lani je bila 80 v., a letos šele 30 v. Paradižnikov je bilo letos tukaj mnogo, a se ni izplačalo jih spraviti na trg. Vinska letina je večja in boljše kakovosti.

Kaj nam z dežele pišejo

Klofutarška agencija na Krasu — Komisar in njegova gospa — Lepe šole in lepe ceste v Materiji — Invalidi in sirote brez podpor — Mussolini se je bal dolinske revolucije — Svila in orkestron — Tajnik ne zna pisati — Vinska zadruga — Judovsko seme na Brkinih — Kmetje sečejo gozdove — Božja in vražja služba v Topolcu — Slavnost pri Toncu — Potovalna šola v Sežani.

NABREŽINA.

Posebno licenco za klofutanje in brcanje poštenih ljudi je dobil gospod de Cillia v Nabrežini. Tako se splošno govori. Vprašanje je le, kje je registrirana ta licenca, ali pri podpodprefektu v Sežani ali kje drugje. Opozarjamo orožnike na to.

MATERIJA.

Nisem prijatelj tinte, pa razmere me silijo, da sem vzel pero v roko. Osvetliti hočem y naše razmere, ki so zares čudne. Začnimo pri šolah. Imamo več šol. V Materiji sami je šola, v katero bi šlo največ 30 otrok, v resnici pa jih je 100. To je za zdravje! Hvala Bogu, da se otrokom zdravje ne more izpriditi, ker obiskujejo šolo kar 3, reci trije otroci. Mater se branijo laške šole in tako otroci štrajkajo. V Slivju je šola bolj podobna hlevu, ravnotako na Tatrach. Na Kozjanah pa je drugače, pa to vsled požrtvovalnosti samih kmetov, ki so si na lastne stroške postavili lično hišo. — Zdaj pa ceste! Vse so v strašno slabem stanju razumne, ki pelje v Slivje.

Kdo je kriv? Čemu bi vse to razkladal, ko pozna krivdo že vsak šolski otrok.

Nič boljše ni z invalidninami. Imamo invalide, ki so ubogi in za delo popolnoma nesposobni, a ne dobivajo nobene podpore; imamo pa invalide, ki so dobri posestniki, a redno dobivajo podporo. Kje je pravica? Pri nas pravijo, da kolesa tečejo dobro le tistim, ki jih dobro mažejo. Pravtaka krivica se godi mnogim vdovam in sirotam. Kdaj pridemo enkrat do reda, do pravice?

a kupca nobenega, sicer povprašujejo gospodje, koliko vina smo pridelali, in pa koliko da bomo plačali od njega.

ZGORNJA PIVKA.

Letina je srednje dobra. Fižola nič, ga je slana vzela. Otava slaba, jo je suša vzela. Krompir, žito, zelenjava srednje dobra. Prav dobro ni nič uspelo.

KOPER.

Vlada je odredila, da se zastani davki do 3. novembra 1918 črtajo vsem tistim, ki jih še niso plačali. Gre za 28.000 lir. To dejstvo bo razveselilo dotične kmete.

Rudnik v Rajblju.

Vlada je oddala cinkev in svinčeni rudnik v Rajblju v najem neki angleški družbi za dobo 30 let. To juho so kuhali že 3 leta, pa popolnoma tajno. Ali kuhajo kaj tudi za Idrijo?

Cene v Istri v preteklih tednih. Novigrad: belo vino 120, črno vino 140 l za hl. Olje: 9 l. Goveja živina 3.80 do 4, teleta 5.80 — 6.20. Piran: črno vino 150 — 170, belo 120 — 140. Seno 30, goveja živina 4.80 — 5.00, teleta 6.50.

Vinarski kongres se je vršil v Bolonji. Udeležili so se ga vinogradniki iz vseh laških dežel. Glavni govornik je poudaril potrebo, da se zniža erarski davek in da se carina odpravi. Sprejeli so resolucijo, naj se davek zniža od L. 20 na 10; naj se prodajna pristojbina zniža na 50 st. za vsakih 100 lir in naj se znatno znižajo železniške tarife.

Po čem je lira?

Dne 21. novembra si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 26.25 L.
za 10.000 avstr. kron — 3.2 st.
za 100 č. kron — 66.90 L.
za 100 fr. frankov 100.40 L.
za 1 dolar — 23.05 L.
za 1 funt — 100.30 L.

MALI OGLASI

stanejo 20 stot. za besedo. Pri 5 kratni 10%, pri 26 kratni 15%, pri 52 kratni objavi 20% popusta.

ZALOGA DOMAČIH VIN: pristen vipavec, istrski refoš in kraški teran. Na debelo in za družine via Cunicoli 8, na drobno v gostilni via Giuliani 32, Cenjenemu občinstvu se priporoča Franc Štrancar.

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vrečic, Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrška Gastone Dolinar Trst - via Ugo Polonio 5.

KRAŠEVEC želi otvoriti trgovino z mešanim blagom. Veletrgovec, ki mu hočejo dajati blago v razprodajo, naj se javijo. Naslov pri upravi lista.

NAJBOLJŠA PRILIKA za nakup raznovrstnega blaga samo na debelo za preprodajalce v Trstu, via S. Nicolò 19.

Najvišje cene plačujem za kože

lisic, kun, zlatic, dihurjev, vider, mačk, jazbecov, veveric, krto, divjih in domačih zajcev.

D. Windspach

Trst - via Cesare Battisti 10-II vrata 16 Gorica, Gosposka ulica.

Sprejem tudi po pošti.

Vedež

za leto 1924.

je izšel!

Dobiva se v knjigarni

J. ŠTOKA

TRST - via Milano 37 - TRST

POZOR!

Zaloga eternita za pokrivanje streh se dobi v Trstu, via Milano 14 (v isti ulici je Stokova trgovina).

ADRIA-ČEVLE

Izdelek Čevljarske zadruge v Mirni

dobiš v prodajalnah:

Trst, Via dei Rettori 1
Gorica, Corso Verdi 32

Trdni, elegantni čevlji, znani po vseh jadranskih deželah.

Cene oglasov: za en centimeter višine v eni koloni štiri lire. Popusti: pri 5 kratni objavi 5 od sto, pri 10 kratni 10 od sto, pri 26 kratni 20 od sto, pri 52 kratni 30 od sto popusta.

BARKA.

Letos so nam postregli z neko učiteljico — židovko, ki poučuje laščno otroke, ki že znajo, da so porki. Počasni, punčka!

BERTOKI PRI KOPRU.

Pri nas je neki zaveden vaščan, ki se je vpisal v neko stranko. Podpisal se je Zelco. Reče: Ali ne zna, da je njegovo ime Željko. Pa takšen tajnik je v Pobegih, ki ne zna pravilno pisati; naj mu to jaz povem, ki sem reven in neizobražen kmet!

ŠKOPIJE.

Pri nas veseljačimo, kar se da. Dekleta se oblačijo v svilo, v nedeljo pa deluje orkestron. In vse se vrti. Pri nas ne velja načelo, da se za vsakih 1000 oseb dovoli ena gostilna. Pri nas imamo kar štiri krčme. Naš narodnjak ima dvorano. Prej se je trdilo, da bo dvorana služila ljudski izobrazbi potom predavanj in dobrih predstav. Kaj še! Ta dvorana služi razuzdavanju. Kam plove naš ubogi narod?

DOLINA.

Ata Mussolini so pisali kralju, da je treba razpustiti dolinsko občinsko starišinstvo tudi zato, ker je obnašanje starišinstva vzbudila in razširila med občanarji tako nezadovoljščino, da se je bati javnih neredov. Zato je potreben komisar. Mi, ki prebivamo že 30 let v občini, pa smo zaman iskali neredov in tudi revolucije ni bilo od nikoder. Pač pa se poprašujejo občanarji sedaj, kje naj občina jemlje za vzdrževanje komisarja.

*

Kakor je znano, smo dobili občinskega komisarja v osebi viteza Alfreda Scialpi. V vojni se je odlikoval in je avansiral do majorja, dasiravmo je šele 33 let star. Služboval je kot vojski zdravnik tudi na Postojnskem, in sicer na Ravbarkomandi. Tam se je seznanil z domačinko, hčerko žel. čuvaja, Tino Vičičevo. To je bil eden izmed redkih, ki so držali zvestobo dekletu, ki je lahko pela: «Kajžica res ni velika, pa sem dekletko ko se šika.»

Po poroki je bil gospod pozvan v Rim, kjer je ostal nekaj časa.

Nenadoma je dobil brzojavko, da ga je vlada imenovala za gerenta dolinske občine. Na Postojnskem je bil zelo miren in sila dostojen gospod, zato so ga spoštovali. Mi želimo, da bi mogli po njegovem odhodu iz Doline tudi reči: spoštovan je bil v naši občini. To pa odvisi od njegovega nastopanja v Dolini.

UMAG.

Po dolgem kolebanju se je ustanovila vinarska zadruga, ki je že letos zbrala grozdje vseh tistih kmetov, ki nimajo dovolj posode. Na ta način so bili vinogradniki obvarovani velikanske spekulacije, v katero so lani padli potom mrež raznih posredovalcev. Pridelali smo 1000 hl vina. Naprej po tej poti!

UKVE NA KOROŠKEM.

V nedeljo dne 18. t. m., ko nas je prvič zapadel sneg, smo imeli v Ukvi srebrno poroko. Praznovala jo je znana družina Jakoba Kolarič, podomače pri Tonču, ki je v vasi ena najuglednejših in najbolj narodno zavednih. Dasi zelo premožni, so priredili slovesnost v manjšem obsegu, ki je pa ravno zato bila tem prisknejša. Po cerkvenem obredu pri pop. službi božji so se svatje — par najbližjih sorodnikov in domača Marijina družba — podali na dom slavlencev. Veseli so bili in dobre volje kakor je navada ob takih prilikah. A ni bilo razkošnega uživanja in popivanja — zadosti že vsega, toda preveč ne — tembolj pa so se razgale lepe naše slovenske narodne pesmi kakor jih Ukvi sploh jako radi prepevajo. Vsi navzoči so bili Ma-

rijini družbi za lepo petje hvaležni in ko so se proti 10. uri razšli, ni nikogar bolela ne glava ne srce.

Mesto večje zunanje slavnosti pa daruje Jakob Kolarič v spomin na ta dan še 500 L za novi zvon, ki ga Ukvi sami kupujejo. Lep in v vsem posnemanju vreden zgled! Srebrnoporočencema pa naše čestitke in voščila, da bi čakala tudi zlato in biserno poroko!

BRJE PRI GORJANSKEM.

Pri nas napredujemo, zlasti v brezposelnosti. Pomanjkanje denarja je občutno, prošnje za izselitev v Ameriko se vedno bolj množijo. Bralci Malega lista se gotovo spominjajo poročila o detomoru, ki ga je izvršil oče več otrok in ki je v strahu pred ječo zbežal čez mejo. Ko se je prepričal, da zanj tudi v Jugoslaviji ne cvetejo rožice, se je vrnil domov, kjer je bil do 12. novembra prost. Ker je vohal nevarnost, jo je hotel spet pobrisati, toda oko postave ga je preteklo. Spremili so ga v tržaški Koronej, kjer mu Bog spreobrnjenje dej!

SEŽANA.

Pri nas bo po vladni določbi sedež potovalne kmetijske šole. Občine v našem okraju so se v ta namen razvrstile v pet skupin; vsaka skupina ustanovi združni konsorcij, ki prispeva tisoč lir za vzdrževanje kmetijske šole. Zdaj je važno za nas, kdo bo učitelj kmetijstva: ali kak strokovnjak ali kak bivši brivec; ali človek, s katerim se bomo sporazumeli na prste ali pa oseba, ki zna naš jezik. Ako zeli vlada pravega napredka v kmetijstvu, naj poskrbi, da dobimo našinca. Vi občine pa, ki ste se združile, pazite in storite pravočasno svoj dolžnost!

ZA ŽGANJEKUJARJE.

Istrska finančna intendantca javlja neko olajšanje za tiste tropinske žganjekuharje, ki nimajo lastnega kotla. Vsi ti žganjekuharji smejo se letos kuhati za polovično takso. V to svrhu morajo napisati prošnjo ter dokazati, da so lani kuhali in da so bili oproščeni pristojbine. Toda to velja samo za tisto množino kakor lani. Za to dovoljenje bodo plačali takso 10 lir.

Po tržaških betolah.

V Grand-Hotelu Andemo de Franz.

Dr. Pjätula: «Ti Edvard, veš kaj, končno bi lahko kar prenehali z Ednostjo in bi sprejeli za svoj list Istarsko Riječ, saj naši uredniki ne znajo, kaj bi pisali in redno ponatiskujejo njene članke.»

Edvard: «Saj ni res, da ponatiskujejo vedno in samo Istarsko Riječ; še včeraj sem ugotovil, da so prevedli dva članka iz praških listov. Sicer pa, kaj boš ti, draga Pjätula, govoril, ko ne veš, koliko dela je pri dnevniku. Ti ne veš, koliko je opravila s popravljanjem. Naš inserat od babice, ki sprejema na dom noseče z garantirano tajnostjo, so včeraj 6 krat slovniški popravili!»

Pjätula: «Zakaj pa se spuščajo v take malenkosti?»

Edvard: «Kakšne malenkosti! Babica nam je plačala inserat za celo leto vnaprej. To niso mačje solze! Res je sicer, da sama prizna, da ji vsaka reklama silno koristi, vendar moramo biti tudi v teh rečeh natančno vestni!»

Knjigarna in papirnica

J. ŠTOKA - TRST

Via Milano 37

se priporoča sl. občinstvu v mestu in na deželi, župnim, občinskim in šolskim uradom, pisarnam, obrtnikom, trgovcem in zasebnikom.

— Lastna knjigovoznica. —

Založba Vedeža, Kleinmayerjeve ital.-slov. slovnice, slov.-italijanskega in ital.-slovenskega slovarja. — Ima v zalogi vse najnovejše slov. knjige.

Uvozna in izvozna tvrdka

Debiasio & Domenis

Skladišča: TRST, V. Coroneo 13, tel. 12-34

prosta luka št. 4, pritličje

opozarja na novodošle velike partije steklenine, porcelana, emailirane kuhinjske posode, najrazličnejše šipe v originalnih zabojih in opletene češke steklenice

po najnižjih konkurenčnih cenah.

Vse blago je češkega izvora.

Stab. Tip. S. Spazzal, via Commerciale 8

Zobotehnični ambulatorij

TRST, Via Settefontane št. 6, I nad.

odprt vsak dan od 8.—18. in od 15.—19. Izvršujejo se hitro in točno vsa dela z zlatom kakor tudi zobnice s kavčukom. Slovencem 10% popusta kakor tudi plačilo na obroke. Delo zjamčeno.

ĖGIDIJ SCHIFFLIN, koncesijonirani zobotehnik.

Čevljarnica FORCESSIN

Za praznike kaj posebnega!

Trst, via Caprin 5 pri Sv. Jakobu

Ali iščete čevljič
Za dekliče in fantiče?
Kakšne imajo radi
Ta stari in ta mladi?
Eleganca, trajnost, nizka cena,
To troje je največjega pomena.
Največji magazin
Ima Forcessin
V ulici Caprin.

Čevljarnica FORCESSIN**Novo pogrebno podjetje Trst**

Corso V. E. III, št. 47.

Prevoz mrličev na vse kraje. Raznovrstni pogrebi. Prodaja vsakovrstne lesene in konvinate krste, sveče in umetne vence, nagrobne svetilke in sploh vse mrtvaške predmete. Ima v zalogi pristne Kopačeve sveče za cerkvo. Cene zmerne, postrežba točna.

PODRUŽNICA

„Ljubljanske kreditne banke“ v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50 — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka.

CENTRALA: LJUBLJANA

Delniška glavica in rezerve: 80 MILIJONOV.

Rezerva S H S kron 64 MILIJONOV.

PODRUZNICE: Brežice, Kranj, Metkovič, Celje, Maribor, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obreduje vloge na knjižice po 4 1/2%. Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.

— Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja. — Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.